

DE CREATIEVE MENS: KIJKEN ACHTER DE DINGEN

“Creativiteit is voor mij het bezig zijn, in mijn hoofd veel meer dan met mijn handen.” Als schilder kijkt Wietske Lycklama à Nijeholt achter de dingen. De portretten die ze maakt zijn dan ook niet sprekend, in de zin van dat ze lijken op het model. Wel sprekend als het gaat om het gevoel bij het beeld, de emotie van deze mens. Maar ze tekent ook dieren. Vogels die in zichzelf gekeerd eenzaam voor zich uit staren bijvoorbeeld.

“Het is belangrijk dat ik met mijn werk kan vertellen dat het leven de moeite waard is. Met een nieuw schilderij kom ik op hetzelfde onderwerp uit als eerder met het andere, maar de uitwerking en het beeld is steeds een stap verder. Dat vind ik interessant: wat is er nog meer.”

Wietske is een schilder, werkt met verf, maar heeft niet altijd zin om te schilderen. Daarom vindt ze het prettig om als afleiding met tegengestelde dingen en materialen bezig te zijn. Het helpt haar om dieper in het schilderij te komen. Een ander gaat een stukje wandelen om de zinnen te verzetten, maar Wietske is op een andere manier creatief bezig.

“Dan blijft het leuk, anders zou het wel erg zwaar worden. Soms verdrink ik helemaal in het werk. Zoals Jan Cremer ieder schilderij eruit slaat, zo strijd ik ook om tot een goed werk te komen. Ieder keer moet ik door iets heen, iets nieuws, iets spannends, iets engs of wil het gewoonweg niet. Ben ik daar doorheen dan kom ik op een punt waar het aangenaam is, waar ik nog nooit eerder was. Het is leuk om er dan rond te kijken en daarmee verder te gaan.”

Wietske doorliep ooit de kunstacademie, maar deed daar jaren weinig mee door een leven als boerin en moeder. De boerderij werd verkocht, een burgerhuis betrokken en een groot atelier ernaast gebouwd. Daar werkt ze nu aan haar oeuvre.

“Ik ben op de academie gekomen omdat andere mensen vonden dat ik het kon, ik zag dat zelf niet zo. Nu wel. Achteraf gezien is het goed geweest dat ik in verloren uurtjes stiekem ben doorgegaan met tekenen. Ik ben een mensenmens en kan niet altijd alleen in het atelier aan het werk zijn. Het is ook fijn om met anderen te brainstormen, nieuwe dingen te bedenken en projecten te ontwikkelen.”

Ze werkte met veel verschillende materialen ook in het ruimtelijke vlak, maar is het schilderen de uiting geworden waarmee ze is door gegaan. De rest dient nu veel meer als afleiding of aanleiding om aan weer een ander schilderij te beginnen.

“Soms zie ik een foto of hoor ik iets, daar wil ik dan over schilderen. Maar ik heb ook wel eens helemaal niets en wil toch schilderen. Dan begin ik altijd met een gezicht. Het is het begin om te onderzoeken wat er in zit. Ik zet het schilderij op en zie wel wat ervan komt. De aanleiding heb ik nog niet gevonden, omdat het werk nog niet af is. Het gaat intuïtief, ik weet niet wat er allemaal gebeurt. Op een gegeven moment is het klaar voor jezelf. Dan geef ik het proces woorden, om te zien hoe het tot stand gekomen is. Je hoeft als kunstenaar niet een groot verhaal te hebben.”

Tekst: Jurjen K. van der Hoek